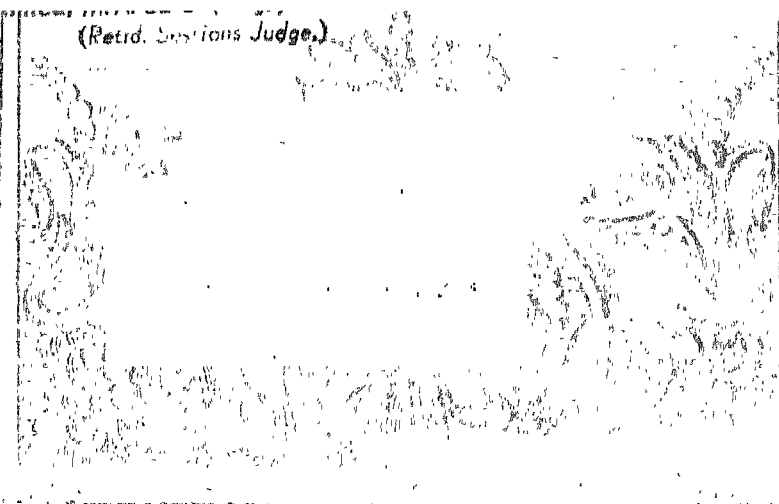

(Retd. Sessions Judge.)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم اللہ الرحمن الرحیم
میں نے اپنے صاحبزادے اور بیٹے کو
جو اب اپنے بھائی کے ساتھ رہتا ہے

میں نے اپنے صاحبزادے اور بیٹے کو
جو اب اپنے بھائی کے ساتھ رہتا ہے

بسم اللہ الرحمن الرحیم

میں نے اپنے صاحبزادے اور بیٹے کو
جو اب اپنے بھائی کے ساتھ رہتا ہے

میں نے اپنے صاحبزادے اور بیٹے کو
جو اب اپنے بھائی کے ساتھ رہتا ہے

بسم اللہ الرحمن الرحیم

<p>ماہ تا باں مہم آج زنگِ خسارتِ نخل از فریحِ حسن تو روشن سر شے چم دول</p>	<p>پیش ازوار جہیں مہر درخشانِ منقل روفق کون و مرکمانی زین دسینِ منقل</p>
<p>لے کلین ہر دو جا بدر (دردِ جانو خوش آمدی)</p>	
<p>در تلاطم از امواج ہوا افتادہ بود ز درتقِ کشتِ بگردابِ بلا افتادہ بود</p>	<p>دین اور فقہ و ریاست ختم افتادہ بود نور مذہب از کنار مدعا افتادہ بود</p>
<p>بیزور دست از رما لے تا فی باختر خوش آمدی</p>	
<p>از سوادِ غرب گردیدہ منور تا بشرق بے تو بودم ہم پتیار و مضطر تا بشرق</p>	<p>آمدی لے شاہِ خوباں در حربِ با بشرق نارسانہا در آبِ انفعالم کر بشرق</p>
<p>بہر تسکین دل ایں بے نوا خوش آمدی</p>	
<p>مرزا فرمود خالقِ شافع روزِ حسنا یک نگاہِ لطف تو صدرِ در عصیانِ دوا</p>	<p>ختم شد بر تو رسالت لے حبیبِ کبریا بر لبست اعجاز علیے در دہن آبِ بقا</p>
<p>لے حکیم و حاکم دارالشفافا خوش آمدی</p>	

<p>برتر از گنج و گهر قدح خس و خاشاک تو نقد و عیشهای شده حل زرقه و جبرایک تو</p>	<p>کے متاع دین و دنیا زده از املاک تو کے کشاید ناخن تدبیر جزا در اکس تو</p>
<p>باز از کس ...</p>	
<p>و الشیخ وصف حسن ذی شان است عقده پر وین نمشاید و نداشت</p>	<p>دیگر ایلمه القدر زلف پیچا است ای رخت آفتاب رختا است</p>
<p>و سبب حبیبین تو بدتر با با نیست</p>	
<p>بر جو دستی از گهر سنجشی سنج و گوی سبب سبب سبب سبب</p>	<p>نخل طورستی از شمشیر سنجشی شد از دریا دلی و زر سنجشی</p>
<p>مفضل کان و دیگر پیشا است</p>	
<p>خاک پاکت تو سبب بر اعیان ذات پاک تو چشمه احسان</p>	<p>بذل وجود از وجود است عیان صفت فیض بخش و فیض رسا</p>
<p>کف دست تو گوی سبب را نشا است</p>	

<p>روکش هم کمال احسانت مرز چپم ز حکم و فرمانت</p>	<p>شبح ارکان جمال امکان سلسله سرباز زمانه مستعد بانست</p>
<p>در جسد تامل است و تا جانست</p>	
<p>فیض وجود عیسم و کرممت</p>	<p>بر تو اس و عوام هر خجسته است</p>
<p>آشکارا بود نه پنهانست</p>	
<p>بجنوری اگر شود ایسا</p>	<p>دینم چهرت سبب و مسامحه می گستم رخ بو او که بطحا</p>
<p>بایسچ و شوارفیت آسانست</p>	
<p>بید سائ ورتو بهفت خلک رافت و لطف و رحم تو بیشک</p>	<p>لے شهنشاه انس و جن ملک شد و خودم بجال تو خاک</p>
<p>دارو کے درد و جرم و عصیانست</p>	

انبیاست مظلوم را نیست تو	اولیا ظالم را نیست تو
باد و بیهیکساں عنایم نیست تو	جمل مخلوق در حمایت تو
حمایت عیون پاک یزدانست	
بچیند بجهت تم از حسنوبر تو دور	نخاست تم ز منسوط بجزر و قله دور
رحم منسور باد تا است رنجور	در سراق تو این دل مجبور
از جفائی فلک پریشانست	
داروی در رحمت حالان کن	نظم لطافت بر غریبیاں کن
انچه نمایان نشان نیست در آن کن	چشم رحمت بحال عثمان کن
که یک از کمترین غلامانست	
افترج سعادت حال غم بر رویه تو	شد لہالی غم پدید از غم ابروی تو
مرج عالم تویی چشم خلائق سوئے تو	قبل حاجات گشته مومنان دارے تو
رہنمائے کافران را ہم سر گینوئے تو	

<p>کام جاں رابا فتم اندر خرم گیسوئے تو سیر فرودیں بریں شدہ اکلم در کوئے تو</p>	<p>داشتم در سر بولے قامت و بچوئے تو طاہر و رحم بہ پرواز آہ اکنوں سوئے تو</p>
<p>چشم حیرت گشت زنگس فرخیم بے تو بر گلستان جہاں ز ہر گل آید بے تو</p>	<p>راستی آہ محبت سرواز قامت و بچوئے تو کرد سنبل را پریشانی محبت گیسوئے تو</p>
<p>صدر و استغفار و خیرت از سر و لطف عظیم ایت خلقت فرین آیت حبت بن عظیم</p>	<p>ابلی طعم شدہ ہم شہدتہ بر روئے تو خلق در طبع تو فرمودہ خداوند کریم بذل احسان و کرم راہ ہدایت مستقیم</p>
<p>مہر و مہ از ما پالویر رحمت تابندہ شد از خرام ناز تو کبک درسی شرسندہ شد</p>	<p>شہر چوں آفتاب آمد بجا لم خوئے تو در رو عشق تو دامن آسمان گردندہ شد عالم سفلی بفضیلت خاک پامیت زندہ شد</p>
<p></p>	<p>سرو باغ دلربائی قامت و بچوئے تو</p>

نام تو احمد محمد مصطفیٰ بوالقاسم است
ریشه پیرین خوان جویت بر زمین جاتا

رحمتہ العالمینی لطفِ عامتِ دامت
چوں تویی فیاض عالم فیض از تو قائم است

فیض پر در فیضیاب چشمه نیکوے تو

داد استاد ازل اکثرین بادریں شیب
خال و خط پیش نظر در سینہ ذکر ای صیب

مشم بر لوح دل گردید آیاتِ غریب
در دفتر آن رخت اکھر شد نصیب

بِسْمِ اللّٰهِ نَوَامُ اَنْحَمُ اَزْخَمُ اَبْرُوکے تو

نالماں افتاد از چشم خلائق بیم وزر
گشت اندر بحر دیر بے آبر و حسن و گهر

رفتم گیتی را هوای کیمیا بیرون صبر
بیل کبیر از دلجم بیرون شد از فیض نظر

چشم را محمل ابجو اهر است خاکِ کوکے تو

شد بفیض جو دو دینار زر خر مهره
گنج قارون هست در دست بقدر ذره

هفت قلم از نوالت کرد جمل بهره
هفت دریا پیش جویت کتر س از قطره

ایر نیایاں را اگر شد آبر و از روکے تو

<p>با تو میارم تو شش و در حاشی و در صفا نقد وین قسام مطلق در کف لطف نما</p>	<p>آرم پیشین تو مانده گدائے نامراد سے ابوالقاسم رسول پاک آوالا انشا</p>
<p>آفرین صد آفرین بردست و مبارکے تو</p>	
<p>چشم دارم کہ قطعه افکندی بر این نظر چون کمر بست عثمان از پئے عزم سفر</p>	<p>مانند آفر بردست سینه خیز پیش در ہوائے کوئے تو میماند از خود پئے نیر</p>
<p>انف غیبش نموده یک اشارہ سوتے تو</p>	
<p>گویند شرت عارض الشمس والضحی را توسین چون نگویم ابروے مصطفی را</p>	<p>باہ رخ تو باشد اتم الکتاب مارا واللیل کہ روق بلیویت آشکارا</p>
<p>باز غ گفت ایندواں چشم حق نما</p>	
<p>با خرقہ ریائی کار تو کے بر آید از طاعت الہی دیدم جمال احمد</p>	<p>پہلے شرک راہ باید ظلمتیں گم کرد سندھ صوفی زمانہ اینست را و مقصد</p>
<p>درخت مصطفائی دریا فتم خدا را</p>	

<p>گر فزاید اندر از آنکه با تو در اینست باشد مست و شیخ و از باد و تحقیقت</p>	<p>گرم کرده اند خود اوروی که نشان و وقت ساقی مدام دار در حال نشان و وقت</p>
<p>بگفتند چه گویم پس این پار سارا</p>	
<p>بدارد آنکه غمناک اگر در فصل و وقت هر کس که غوطه زن شد در فلز و وقت</p>	<p>بپوشد خرد مستم دور در وقت تواند غم را بر چینی داد استایر و وقت</p>
<p>وارم بپوش که یا بد آن در سبب بهارا</p>	
<p>اگر از خطا چه سی سینه با پاف و وقت سینه کراست از فیض تو چه دور است</p>	<p>شاه و وزیر بگویدان خلق تو در وقت ایمید و اب و زورنی اناد و در وقت</p>
<p>شاه با اگر نوازی در ویش بے نوارا</p>	
<p>با دشمنان و بیاران پیشی بلف و وقت گر آبرو تو نخواهی اے دل بصدق و وقت</p>	<p>بیرون کن از سیر خود کبر و خور و وقت باشد با پادشاه و زده باه و وقت</p>
<p>در بحر حق فن شویابی در بهت سارا</p>	

در زمینہ دلغ الفت در ویدہ انتظاریت	در دل ہوا سے وصلت در سر سبز باریت
ہاں را فدائما ایم ما ہر نماز حضرت	تقا بصدق نیت نیست ذوق حشر
گر آستانہ ہوسی گرد و نصیب مارا	
مہ نمانہ تا نگرود بد نام نہ در ایشان	تا بہ خودی نگرود زائل ز سے پرستان
دریائے فیض ساقی شردہ و بہرستان	بار و بجائے باران بادہ تر ایہ زمیناں
گمیرید ساغوشے یا ایچھا انسکارا	
در دل خیال دلبر در زمین سوز پیمان	سودا سے رلف در سر در ویدہ کج بیاں
اے خسرو حسیناں لے شاہ زینیاں	جز در عشق و الفت در زمانہ کمیت لہما
روشن کن از شبلی کا شاد گدا را	
در و فراق دارم در ماں کنم چگونہ	در پنج ہجر ضبط افعال کنم ہو گونہ
من سوزش محبت پنہاں کنم چگونہ	کاش کہ نہ تہا کن اتاں کنم چگونہ
آتش جو خانہ سوزد خواہد شد آتشکارا	

<p>۱۔ شافع شفیعاں درمان درد مند ۲۔ تاج کجکلک اس سلطان میں پناہ</p>	<p>۱۔ مونس غریباں ساقی مینوایاں ۲۔ سرور رسولان لے شاہ شہریاراں</p>
<p>یرجال زار عثمان ششم کرم خدا را</p>	
<p>۱۔ بہت بروے جہاں نگر طرانہ بج ۲۔ دیدبانے عجب کشتہ ناز سے عجب</p>	<p>۱۔ کارمازے جیسے شعبہ ہائے جیب ۲۔ دارواز عشق نہاں راز و نیانے عجب</p>
<p>پینہ سوز سے عجب محرم راز سے عجب</p>	
<p>۱۔ سو رکون دم کا فی بقیقت نہ نیاز ۲۔ انبیا راست تورا بطر راز و نیاز</p>	<p>۱۔ کردہ انباز تو با اللہ ہے درود انجام ۲۔ بود بسیرا ایست ز نایاب ہمارا</p>
<p>۱۔ روز و شب خاک درت را بفرہ خواں است ۲۔ زائر روضہ بگلگشت زیارت میگفت</p>	
<p>۱۔ روز و شب خاک درت را بفرہ خواں است ۲۔ زائر روضہ بگلگشت زیارت میگفت</p>	<p>۱۔ حور جننت بخیالت رخ خود نہ ہفت ۲۔ ہر خنداں بہ ثنا گو مبینی ہی نہت</p>
<p>۱۔ ایں فضا سے عجبے رنگ طرانے عجبے</p>	

<p>غزوہ بکرگہ موچہ طغیا تم ساخت یک نظر دید خطا از نظر دور انداخت</p>	<p>بل سوزان من از آتش عیدار بخت لیکن آں شایخ عشر شفا عت پر داخت</p>
<p>سرخوش بادہ توحید و سر ہرستان</p>	<p>نہ کسور و خوش دوست کائناتین بنما بہر کجور و بی شایسته است از دوست گردان</p>
<p>ہوشیار کے عجبے مست نیاز کے عجبے</p>	
<p>طائر شہ قیامت آقا و ابن حبیب الی پردا سجدہ کردم بدر شاہ و شنیدم آواز</p>	<p>ایضا شہرہ عالم و سوز و گداز بہر خورم و سوز و گداز</p>
<p>سجدہ گاہ ہے عجبے جاہلستان نماز کے عجبے</p>	
<p>کہ در آستانہ مکہ است سہ سہ سہ آواز شب معراج خدا گنت حضرت عثمان</p>	<p>بہتات رعدہ آں یاد شہ کون و گدا سخن دلالت و سلاو بہ ایمان و دینا</p>
<p>من بہ نماز کے عجبے تو بہ نیاز کے عجبے</p>	

ظاہر نشد کہ آمد خم از پرانے کیست

دیں شکبہ ہوا رخ پونیا کیست

دیکھ
ایں بارگاہِ عوہا اور اہل ہنر کیست

قرودوں کے عجز و مذاہم ہیا کیست

گنہگار چشم و زدید صفت کیست

گنہگار کہ وہاں ہوا کیست

در سر ہوا کیست

آئینہ خانہ دل صد پارہ مرا

در سر ہوا کیست

پر داغند از ہمہ کلفت برست کیست

ایں بارگاہِ عوہا اور اہل ہنر کیست

در سر ہوا کیست

سہ گونہ شمشاد شہد شکر گنہ گار

در سر ہوا کیست

آگاہ نیت دیدہ ہنوزم کہ جا کیست

در ہنر عسفن مضطرب و کمال کیست

در سر ہوا کیست

احرام طوف کعبہ کوئے کہ بستہ ام

در سر ہوا کیست

یہ ہم خبر نکشت کہ در سر ہوا کیست

<p>بنان نیز با سبک روی عشق ہر آہست در عقدہ اصم کہ ناسخ تبدیل کو ماہست</p>	<p>نزل بنزل اشک ان گاہ و بگاہست از جہل سر زشت غریب کہ آگاہست</p>
<p>ماضی مشکم کف متکاگشتاے کیت</p>	
<p>طبع تو از کنا تبیر سیرج مُتہاہست عثمان ترا بخت محمد چہ بخودیت</p>	<p>مستزیت متجاہست عشق احمدیت نور مدیت آئینہ ستر کسور دی است</p>
<p>مطلب تمام گشت و کھتی تنائے کیت</p>	
<p>وانکہ دلہارا بجنبت یکشد رو گشتا کعبہ اہل شرف خاک سیر کئے شہامت</p>	<p>دیگر آنکہ جانے در جہاں سی افغانہ خوب ستا برزبان عالمے اوصاف نیکوئے شہامت</p>
<p>قبلہ ارباب بلبت طاق ابروئے تنہاست</p>	
<p>شاخ طو بے لاکند موج ہوا زیرہ زہر از وفور خمزی در دیدہ می بالند نظر</p>	<p>سرور عنایا پستے در گل دار دایچا سیر چشم دارم خاک پایت را کہ کمال سیر</p>
<p>زبانک اینچا جاوہ گاہ قدر و کچوئے شہامت</p>	

<p>روح را می پرورد آن طرز غنچه‌ها می کند زیر و زبر یاد لب بستر بیابا</p>	<p>وال فکر نند شاهنشاهیات باد و آ می کشد زین جنوب بر لب بان شاهنشاهی</p>
<p>نقش کز مشک تر بر صغیر روست شهاب است</p>	
<p>سازم کار سیت با تخت شهاب هم ریشه زبان مرکب تو از نام پر کرده سوس</p>	<p>خبر مراد است ایچ و بیاه و ال عاشق و داده را گنیت ذوق پاپوس</p>
<p>از چرخ نقش پا افتاده در کوی شهاب است</p>	
<p>از شکر چه المذنبین است باقی با باغ زرد از نوان نومی پدید بیسیع فانان</p>	<p>نوع نوبت است است است است است است سوی غنچه مال هم نهاد را یک نگاه است</p>
<p>روز گامی شد که این عاجز و خاک گوی است</p>	
<p>قطره ام قفسه مغرب نیاید و یاد ارم سپهر است بت آینه سبب یاد ارم</p>	<p>در دل تنگ همان و صحت خود او ارم واع عشق هم بل اهل جنون با یاد ارم</p>
<p>عقل اگر از سیر من رفت چه پروا دارم</p>	

<p>جز صدای تو ندانم نرسد در گوشم بجز سرشته را ز دست لب خاموشم</p>	<p>مهر عشق تو اسم از عالمیان رو پوشم باده معرفت خوردم و بس بهیوشم</p>
<p>په گهز که نهان در دل دریا دارم</p>	
<p>گشت از سینه کلمات مهر و ناله تخمه لاله شده در صحرا از خول</p>	<p>چشم گریان شده انداخته بجزان چین زخم از نویش عشق تو گشتم بنون</p>
<p>گلشنالی ز سیر خار کف پا دارم</p>	
<p>چشم او اشک فشان در غم وقت پناه زین زبیت اگر هست محبت باشد</p>	<p>عاشق روستا تو در سنج و صحبت پناه در دو صحبت بدلم وجه او بیت باشد</p>
<p>غم جان نیست که من چوں تو میجا دارم</p>	
<p>سینه من شده از مهر تو ناله داغ مهر نبوی داد فروغم عثمان</p>	<p>بسویدک دل تو آفت خایه های جان که کبک بخت شد از زور محبت خشان</p>
<p>نبوی و غم دور گفتا بر بیضا دارم</p>	

<p>دور و پر خون بسرازی تقدیم میکنم منکه از مستی بسوی خانه گم میکنم</p>	<p>دیگر سود خود را در زبان خود تو هم میکنم یک نگاه بر شامت ایستاده هم میکنم</p>
<p>نقد هستی وقت جام و شیشه دم میکنم</p>	
<p>چیز خیالی اونتی میزنم کسے غمخوار خود هر شبی تصحیح بر حال دل بجای خود</p>	<p>سوز پنهان دارم اندر سینه زانگاه خود مگر خبر من گشته ام بلذت آزار خود</p>
<p>گاه میگرم چو شمع و گاه تبسم میکنم</p>	
<p>بسیج و است و طریق عمر باشا بهنای وز خزان از دیده نشستم شوم گریه کنان</p>	<p>میره در عالم نینک حکم اسمعال گشته ام هر نگار با نیزی با این بهان</p>
<p>در بهاراں از لب بلب تر غم میکنم</p>	
<p>در دل شور و یاد امش محبت رنگ است خواهم اندر پایت انتم دانست گیرم است</p>	<p>جز غم عشقت هولم نیست از در دست حسرت پاپوس ذوق جبهه بانی در دست</p>
<p>چون ترا بنیم ز شادی دست و پا گم میکنم</p>	

<p>نوعت مسائل نخبه رازد عايش مسيده حال اول ناگفته عثمان آشكارا ميشود</p>	<p>نما بر چنين جبين تصوير باطن ميكند خود با بدن بيزان تراود آنچه در دنيا نه</p>
<p>از زبان خاموشي گويانكلمه ميكنم</p>	
<p>در تپ بجز مرا مرگ ببايلى آمد</p>	<p>در وقت زخم كمينى بال پنج نيل آيد مرده در بين آل بسز زود ميرد</p>
<p>خوش طيبه بعلاج من ميگيى آمد</p>	
<p>خفته بر انگر در از غمايى نكند خرم و شاد هر كه ايس جام نوشيد به ايش جان داد</p>	<p>نكند بيشه نيوال ز خرم و بسز آزاد گشت بجاى من ز دوستى قيسش فر داد</p>
<p>شربت بلخ اجل از همه شيرين آمد</p>	
<p>رفته از خويشتم و به پيلا قتمه مستى چشم تو از باوه طلب كردم</p>	<p>به سبب عشق تو تخمير شده آب و كلم بگذايست دل و دوازده پيس منم</p>
<p>باز در زيارت كند</p>	

<p>با نفی گنت بنا که که بکشش نگری چه کرامت تو نمودی که نسیم بحری</p>	<p>بودم از غفلت خود به سبب بخیری آفرین بر نظرت باو که نوش میگری</p>
<p>در چمن لاله و گل آمد و رنگین آمد</p>	
<p>خلق را مگر تشنه است که هر چه در دست است مواج که مژگان رسالت لایب</p>	<p>ز طمع حقیقتش بود تا تر بر لب بجز نیشش خبر نه داده بود از قاکم</p>
<p>آنکه عثمان بگفت تو گهر دین آمد</p>	
<p style="text-align: center;">بِالْبَدِیَّةِ بِالْبَدِیَّةِ بِالْبَدِیَّةِ</p> <p style="text-align: center;">۱۳۲۱ هجری</p>	

CALL

191 5 5132
کتاب نمبر

ACC. NO. 2207

AUTHOR

TITLE

نقشبختی

191 5 5132
کتاب نمبر 2207
نقشبختی

Date	No.	Date	No.
22.7.95	191 5 5132		

BOOK BINDING
22.7.95

TIME

Maulana Azad Library
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:-

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 p.

